

Catalunya un país de neu?

Si valorem la geografia del nostre país ens donem de l'espectacular orografia que l'acompanya, i si viatgem en avió per sobre dels Pirineus els veiem coberts del mant blanc de la neu, o dit d'una altre forma, d'un espai natural meravellós per practicar els esports d'hivern.

D'altra banda els darrers anys les estacions d'esquí tant del nord com del centre de Catalunya, han evolucionat i millorat les seves instal·lacions tant o més que les d'arreu d'Europa. També l'afluència d'esquiadors ha anat en augment com testimonien els embussos de trànsit dels caps de setmana a les carreteres de muntanya.

Si passem al camp esportiu sobta que, per primer cop en moltes edicions, els passats Jocs Olímpics de Salt Lake City no van gaudir de la presència de cap esportista català. Aquesta incongruència ens ha de fer reflexionar sobre aquest increment de participació en l'esport de lleure i la nula resposta en l'esport de competició com una casualitat o bé com un reflexe dels canvis en la nostra societat que cada vegada fa més difícil compartir una bona qualitat de vida i els sacrificis de l'esport d'alt nivell.

En aquest punt sembla que el recurs fàcil de trobar esportistes entre els fills dels treballadors de les estacions d'esquí o d'alguns residents que haurien pal·liat les mancances anteriors, s'ha substituït per la importació de esportistes d'altres indrets.

Pensem que la consolidació d'una pràctica esportiva i d'una indústria relacionada amb l'esquí a Catalunya, passa per que es consolidin també els esports d'hivern com una aposta real de la política esportiva del nostre país, i per la conscienciació d'una població animada a compaginar esport i ecologia.

Sobta que, per primer cop en moltes edicions, els passats Jocs Olímpics de Salt Lake City no van gaudir de la presència de cap esportista català

